

Koevinkje, Kommavlinder, Hooibeestje, Bruin Zandoogje, Groot Dik-
kopje, Bruine vuurvlinder, Tweekleurig hooibeestje, Grote parelmoer-
vlinder, Duinparelmoervlinder.

Behoud en herstel van de dagvlinderfauna

Het merendeel van de dagvlinders staat bekend als liefhebber van schrale kruidenrijke graslandvegetaties en van vegetaties van zoom- en mantelgemeenschappen. Deze vegetaties zijn door verstedelijking, maar vooral ten gevolge van de intensivering van de landbouw uitermate schaars geworden. Bij de huidige landbouwmethoden komen zoomvegetaties langs heggen, houtwallen en bossen niet meer tot ontwikkeling. Behoud en herstel van de dagvlinderfauna vraagt om gerichte maatregelen ten aanzien van bestemming, inrichting en beheer van gebieden. Deze maatregelen moeten gebaseerd zijn op kennis van de huidige status van de Nederlandse dagvlinders, kennis van de ecologie van de diverse soorten en kennis ten aanzien van het biotoop en het beheer daarvan. Het dagvlinderproject hoopt een bijdrage te leveren aan het vergaren van deze kennis.

J.M.van Sambeek
inventarisatiemedewerkster.

Bronnen:

Vakgroep Natuurbeheer L.H.Wageningen: Nieuwsbrief 6 (1983)
Idem : Mededeling nr 83005, 18 februari (1983)
Idem : Brief W.Geraedts, 21 maart (1983).

PADDENTREK 1984

Evenals vorig jaar, zullen ook dit voorjaar weer massaal padden gered gaan worden door een grote groep leden van onze vereniging. Het systeem zal ongeveer hetzelfde zijn als vorig jaar, n.l. op niet al te drukke avonden de padden met de hand overzetten en op topavonden de wegen van het Langeveld of te zetten. Het systeem blijft gehandhaafd omdat het vorig jaar vrij goed functioneerde, maar ook omdat we verder weinig keus hebben. Wie ons bij de paddenbescherming wil helpen, kan zich aanmelden bij Kees Verweij, Westerbaan 7, telefoon 12219.

De akties van de afgelopen jaren hebben bij velen vragen opgeroepen over de wat mysterieuze padden. In een K.N.N.V. mededeling uit 1980 staan daarover enkele interessante dingen geschreven, waarvan ik er graag enkele wil noemen.

Padden komen al naar gelang het weer in maart uit hun winterslaap tevoorschijn, waarbij de mannetjes wat eerder dan de vrouwtjes aan de trek naar het water beginnen. Iets later in de tijd gaan mannetje en vrouwtje vaak al gepaard in de richting van de sloot, waarbij opvalt, dat het mannetje - gezeten op de rug van het vrouwtje - veel kleiner is. De paring zelf vindt echter pas 1 à 2 weken na het bereiken van het water plaats. Na het leggen van de eitjes (2000-7000 ex), verlaat het vrouwtje direct het water, pas enkele dagen later gevolgd door het mannetje. Daarna brengen de dieren de rest van het seizoen in eenzaamheid door onder een steen of een boomstronk. (Dit in tegenstelling tot de winterslaap, die bij elkaar gehouden wordt). 's Nachts gaan de padden op insectenjacht.

Tijdens het rapen van de padden, viel het op dat sommige dieren zacht piepten. Dit doen alleen de mannetjes, vrouwtjes nooit. In april troffen we tussen de padden plotseling ook vele kleintjes aan. Dit verschijnsel kan niet direct worden verklaard. Pas 2-3 maanden na de geboorte uit het eitje verlaten de jonge padjes het water. Dit zou betekenen dat, wanneer de trek b.v. op 10 maart begint, de eerste dieren na een week paren. Als dan na een week de eitjes uitkomen, kunnen toch pas eind mei op z'n vroegst de eerste jonge padjes worden waargenomen.

Zijn het dan misschien toch jongen van het vorige jaar, die nog niet volgroeid zijn? Een pad blijkt pas na 4 jaar geslachtsrijp te zijn. Zijn lange jeugd is in overeenstemming met zijn ouderdom die hij kan bereiken. Er is een paddenvrouwtje bekend dat de respectabele leeftijd van 36 jaar bereikte.

Iets waarover nog weinig duidelijkheid bestaat, is de terugtrek van de dieren naar hun winterverblijf in de duinen. De massale trek in het voorjaar wordt niet gevolgd door een even massale terugtocht in de herfst, om in september-oktober aan hun winterslaap te beginnen. Wellicht zijn door de warme zomermaanden hun bewegingen zoveel sneller, dat ze door een snelle oversteek over de voor hen gevaarlijke weg de kans op doodrijden weten te beperken.

Al met al zijn er toch nog wel wat onopgeloste vragen. De K.N.N.V.-mededeling zegt te hopen dat ook de paddenakties van de laatste jaren zullen bijdragen tot de oplossing daarvan. Wij zullen dan ook dit jaar weer proberen daaraan mee te werken door wat meer gegevens over weersomstandigheden, tijden en aantallen te noteren op de trekavonden zelf. Misschien weten we dan volgend jaar weer wat meer.

Hein Verkade

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt

DDT (I)

De Afrikaanse rivierarenden in de omgeving van het Karibameer zullen zich wellicht binnen een jaar of tien niet meer voortplanten, zo menen beheerders van deze streek. Bij een onderzoek van 40 legsels bleek niet minder dan 40% van de eieren een uiterst dunne schaal te bezitten. De oorzaak wordt gevormd door het gebruik van DDT, waarvan Zimbabwe jaarlijks 1000 ton gebruikt.

DDT (II)

Recente studies aan de universiteit van Californië hebben aan het licht gebracht dat op oestrogeen lijkende residuen van DDT tot gevolg hebben, dat de mannetjes van de Westelijke meeuw (*Larus occidentalis*) -een soort die in California broedt- niet meer tot paren in staat zijn. De wijfjes broeden derhalve op onbevuchte eieren.

uit : Artis, jan/feb. '84

geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt geknipt